

Bence Miklós Családja

Ez én vagyok a feleségemmel, Verával és két fiunkkal, Gáborral és Jánossal. 1963-ban készült a kép, Budapesten.

Vera egy irodában dolgozott az Elektromos Motorgyárban, a Csengery utcában. Ott vele szemben ült egy lány, aki -- ez nem vicc, amit mesélek -- folyton azt mesélte, hogy volt neki egy udvarlója, aki csinos volt, meg gavallér volt, meg minden. Szakítottak ugyan már, de mindig szépen emlékezett rá. Történetesen ez az udvarló a Fiumei Kávébehozatali Társaság fiókjában -- a Szent István körúton, egy nagy saroküzlet -- dolgozik. Nahát ez én voltam. (Egyébként érdekes, hogy a

Fiumeinél dolgoztak a zsidók, a Meinnél a keresztények. Ez nem volt szabály de így alakult, mint ahogy a zsidók mindig a 'c' osztályba jártak. Minden iskolában így volt. Ez is csak egy íratlan szabály volt. Mindig azt mondták, hogy hittanóra-egyeztetés miatt van erre szükség, hogy a zsidók egy osztályba járjanak. Aztán hogy milyen tanárokat osztottak ezekhez az osztályokhoz, az már tényleg nem ide tartozik.)

Vera a Sziget utcában lakott, és a munkahelyére menet elhaladt többször az üzlet előtt, megnézegettük egymást magunknak (ugye ő már hallott rólam a kolléganőjétől). És aztán egyszer bejött vásárolni. És akkor én randevút kértem és belement. Valahogy így kezdődött. Ez 1941-ben volt. Akkor én már egyszer bevonultam [munkaszolgálatra], és Erdélyben voltam. És 1944. március 19-én bejöttek a németek [lásd: Magyarország német megszállása], és április 15-én megesküdtünk. Mondván, hogy úgyis minden mindegy. Két légiadó között voltunk az előjáráságon. Csak polgári esküvőnk volt, templomit nem tarthattunk. Majd a hatvanadik házassági évfordulót templomban tartjuk.